

CIUTADANA DEMPEUS Maribel Nogué i Felip

El xollo de ser funcionari o funcionària

Ja a l'època de Franco els funcionaris eren vistos com uns vividors, poc menys que uns endollats del règim que llavors hi havia, amb l'únic objectiu de solucionar-los la vida amb el seu futur assegurat en un lloc de treball de poca feina i jornal estable. En el fons això era així, excepció feta dels funcionaris de carrera o de professió, que ho eren, i encara ho són, convençuts que el seu és un servei exclusivament professional al servei de l'ordenament institucional de titularitat i ús de servei públic.

Al principi de la transició, i amb l'establiment del sistema democràtic, es generaren molts llocs de treball en nombrosos estaments públics, ja que proliferava el desplegament i la implantació de les diferents seus de totes les branques institucionals i administratives. La cobertura dels seus llocs de treball es feia de forma escrupolosa, per oposicions o per concurs de mèrits, i de forma pública i transparent.

A la vista de tothom estava la millora de la imatge de la finestra de l'administració, que deixava enrere tòpics com aquell de "vuelva usted mañana". L'administració en particular s'havia convertit en eficient i eficaç, funcionant mínimament a nivell de tràmit, amb independència de si es podien resoldre alguns grans assumptes que depenien de diferents estaments institucionals, sobretot si aquests tenen relació amb la vida quotidiana (per exemple, supeditar sistemàticament els conflictes de la vida a mans de la justícia).

Va durar un temps que els mestres, després de llargues lluites, assoliren justament el reconeixement dels seus drets laborals i socials, deixant enrere aquell altre tòpic "que passen més gana que un mestre d'escola". També els professionals sanitaris que treballaven en centres públics, i així molts altres professionals al servei de la ciutadania: bombers, mossos d'esquadra... La policia local de molts Ajuntaments i també alguns dels seus funcionaris pogueren veure reconeguts els seus drets laborals com a conseqüència de la sensibilitat d'alguns dels polítics que havien arribat a governar, tot i que els funcionaris menys qualificats continuen cobrant, en la majoria dels casos, uns mínims d'escàndol davant les grans xifres que s'han assignat als tècnics, als càrrecs i als mateixos polítics.

Aquells quin sou depenem dels pressupostos de l'Estat ja fa temps que tenim el salari congelat i s'ha anat quedant escarransit tot veient com al nostre entorn d'altres companys es veien beneficiats d'uns

ajustos més al dia. Consolem-nos, tenim el lloc de treball fix..., ens deia tothom.

Però el pitjor discurs contra el funcionari havia de venir encara amb les modes del desprestigi de tot allò públic, de la imposició de la moda de la gestió empresarial privada com la millor gestió possible, fins i tot dels recursos públics... I també vindria el càstig als funcionaris pel fet de ser-ho: retall dels sous, de les pagues, no cobertura de baixes per malaltia de companys o companyes ni de les seves vacances (de fet, alguns i algunes ja fa temps que no ens n'han cobert mai cap), i tampoc ens cobriran ara les places dels qui es jubilin... Un cos a extingir, vaja...

Els funcionaris pensem massa, tenim un criteri independent que fa massa ombra als qui, des del poder, voldrien dictar normes perquè els seus empleats obeïssin cegament, com els treballadors de l'empresa privada: amb l'estómac agrait sota l'amenaça d'anar al carrer...

Però els treballadors públics i els funcionaris estem en moviment, ens mobilitzem no només pels nostres interessos laborals. La nostra consciència de servei públic va més enllà, defensem també la necessitat dels serveis que donem a la ciutadania perquè aquests mantinguin el seu caràcter públic i no es posi en perill la universalitat de drets tan bàsics com ara l'educació o el dret a la salut. Som conscients que el benestar de les persones no és possible sense la professionalitat d'uns treballadors públics en uns serveis públics de qualitat, exclouent una gran majoria del seu accés per raons de pobresa, ja que el que es pretén, amb recursos públics, és privatitzar-ho tot, fins i tot la condició laboral dels treballadors, que passaran a dependre d'una patronal que només pretén treure beneficis, fins i tot de la sanitat...

Per això els treballadors i treballadores de serveis públics, funcionaris de carrera, interins, precaris, laborals i de tota condició, ens mobilitzarem colze a colze aquest dissabte, conjuntament amb la ciutadania, en la defensa d'uns serveis públics que han de continuar estant al servei dels ciutadans i ciutadanes i a mans de personal sotmès a criteris professionals i no de dependència d'unes empreses privades que sols cerquen el benefici.

En aquest sentit, com a funcionària o treballadora pública, per a mi sí que és un xollo poder mobilitzar-me, en primer terme, contra les retallades i en defensa dels serveis públics.

maribelanoia@gmail.com